

Вечеръта всички села и градове бѣха освѣтлени и народътъ тържествува три дни.

Презъ мартъ рускиятъ царь пожела българското опълчение, ако желае, да се обърне въ *първа редовна българска войска*. Повечето опълченци по желаха. Тогава шестътъ дружини се обърнаха въ 12.

Отъ Котелъ дружинитѣ се разпратиха изъ България както следва: 1, 2 и 3 дружина въ София; 4, 5 и 6 въ Пловдивъ; 7, 8 и 9 въ Търново, 10 въ Сливенъ, 11 въ Видинъ и 12 въ Свищовъ.

Опълченците бѣха посрещнати тържествено въ всички градове. Но най-величествено това стана въ София.

Всички софийски граждани излѣзоха вънъ отъ града съ свещеници, музики. Стари и млади плакаха отъ радостъ.

Нареди се наборъ за млади войници, съ които се попълниха дружинитѣ. Тъй че първата българска пехотна войска започна отъ 12 дружини, всѣка по 1000 войника.

